

aspirant; han var altsaa ikke dengang fast ansat Underofficer, men blev det kort efter og blev siden Officer; han har senere indsendt et Andragende til Rigsdagen om, at der maatte bevilges ham Officers Gage, og at han altsaa maatte blive staaende til Tjeneste i Armeen. Det Finantsudvalg, som blev nedsat i Winter, indstillede, at dette skulde indrømmes, og, da Finantsloven var til 2den Behandling den 31te Marts d. A., blev det eenstemmigt vedtaget i Thinget, at denne Sum skulde bevilges. Ogsaa Krigsministeren har erklæret sig enig med Thinget i denne Forandring. — Jeg har fremdeles under Nr. 13 stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at de Ord i Budgettet „til midlertidig Forbedring af Lagersnes Gage“ forandres saaledes: „til midlertidig Forbedring af de den 1ste Januar 1853 ansatte Lagers Gage“. Det er et Forslag, som allerede i sin Tid blev stillet af det Udvalg, der var nedsat i Winter, og det er overensstemmende med hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling af Budgettet i Marts. Ministeriet har nu villet foretage den Forandring, at de yngste Læger ligesaavel skulle have en saadan Forøgelse i Indtægt; Finantsudvalget var derimod enig i, at den forhøiede Gage kun skulde gives til de Læger, som i længere Tid havde gjort Tjeneste og som havde været udkommanderede i Krigen og derved lidt et betydeligt Tab.

Tsberning: Hvad angaaer det af en æret Rigsdagsmand under Nr. 10 stillede Forslag, saa skal jeg ikke yttre mig derom, for den ærede Krigsminister har udtalt sig. Hvad angaaer Forslaget under Nr. 11, da kan jeg kun give det min fuldeste Understøttelse. Jeg troer, det er et Retfærdighedskrav, som her gjøres; hele Forskjellen ligger i en forskjellig Opfattelsesmaade af Udtrykkene i en Lov. Man maa beklage, at det slet ikke personligt vil komme den Paagjældende tilgode, thi han existerer desværre ikke mere. — De Forslag, som jeg selv har stillet, nemlig det under Nr. 12 og det under Nr. 14, ere egentlig kun fremkomne, for at gjøre Ministeren opmærksom paa, at jeg ikke troer, Rigsdagen i Længden kan gaae ind paa den Art Udgifter. For at undgaae alle Ulemper, skal jeg, da vi allerede ere

rykkede saa langt frem i Aaret, gjerne tage dem tilbage, men jeg har maattet benytte dem, for at henlede Opmærksomheden paa, hvor urigtigt det er at fortsætte saadanne Gageringer som f. Ex. til de civile Læger paa enkelte Steder. Det er ikke benævnet Honorar; det er vel opført som noget Extraordinairt, men for os her seer det dog idetmindste ud, som om vi voterede en Art Gage, der kunde give Krav paa Pension. Det troer jeg ikke er nødvendigt, og jeg troer ikke, det bør skee. Forslaget under Nr. 14 angaaer en Sag, som hyppigt har været omtalt, det er nemlig Underofficersskolerne. Efterat Udskrivningen har faaet den Stikkelse, som den nu har, bliver det overskødigt, for ikke at sige skadeligt, at opdrage Børn til at blive Underofficerer. Børneopdragelsen kunne vi overgive til de almindelige Opdragelsesanstalter og Skoler, og mellem den Mængde unge Mennesker, som kaldes til Tjeneste med større eller mindre Ansæg, med større eller mindre Udbannelse, vil der findes nok, som ere skikkede til at være Underofficerer, og hvis hele moraliske og legemlige Udvikling man sender i en langt høiere Grad, end naar man allerede antager dem til Elever, medens de endnu ere Børn. Det er en stor Feil at anvende Befosning paa et Opdræt, for at bruge et laant Did, naar man kan skaffe sig fuldvorne Individuer. De Bengemidler, som anvendes i den ene Retning, bortspilles i et Hazardspil, men de, der anvendes i den anden Retning, gives ud med fuld Overbeviisning og med en taalelig Sikkerhed. Jeg skulde derfor meget opfordre Ministeren til at tage saadanne Foranstaltninger, at vi for Fremtiden ganske ophævede disse Underofficersskoler. Jeg skal tage mine Ændringsforslag tilbage, naar jeg har hørt den ærede Minister udtale sig om dem; ja, jeg vil hellere gjøre det strax, for ikke at stille nogen Betingelse i saa Henseende. Jeg haaber, at Ministeren vil anerkende dette og i Sagens og sin egen Interesse alligevel vil udtale sig over dem. Ved næste Rigsdag, naar vi atter mødes, skal jeg, hvis jeg skulde være her tilstede, forsøge paa at gaae den Sag nærmere paa Klingen, isald vi ikke inden den Tid skulde see, at der var taget Forholds-